

utrinque exaudiri posse. Hinc comes turma equitum in proximo colle disposita, solus descendit, Comes equo ventre tenuis in aquas immisso, Proregem in ripa magna observantia salutat multis ultro citroque verbis sine arbitris habitis, fere hora est consumpta. Tunc uterque ad suos se recipit, & Conus filius Comititis nothus Proregem subsequutus patris nomine obsecrat ut primarii aliquot e suis viri ad colloquium admitterentur. Assensit Prorex modo non sint plures quam sex. Protinus Comes adscitis sibi Cormoc fratre, *Mac Genys*, *Mac Guir*, *Ever Mac Cowley*, *Henrico Ovington*, & *O-Quin* ad vadum se ostendit. Ad eos Prorex Comite Southamptonia, *Georgio Bourgchier*, *Warhamo S. Leger*, *Henrico Danvers*, *Edwardo Wingfeld*, & *Guilielmo Constable* Equitibus auratis concomitantibus descendit. Quos singulos magna comitate salutat Comes, & verbis non multis collatis placuit, ut quidam delegati die insequenti de pace agerent, inter quos convenit ut induciæ essent ab ipso die in sex septimanas, & deinceps in sex singulas septimanas usque ad Calendas Maji, ita tamen ut utrinque liberum esset post præmonitionem quatuordecim ante dies factam, bellum renovare. Quod si quis Comiti confederatus huic assensum non præbuerit, illum Proregi persequendum relinqueret.

Dum hæc aguntur, literæ quas modo dixi, ab *Henrico Cuff* pererudito illo sed infœlici ad Reginam sunt perlata, quibus perlectis illa cum intelligeret Proregem tanto cum exercitu, tanto tempore, tanta expensâ pecunia nihil effectisse, nec eo anno effecturum esse, commotior ad ipsum & Hiberniæ Consiliarios rescribit. Se non posse satis demirari cur Prorex dies prolatando, & alias deinde moræ causasnectendo pulcherrimas rei bene gerendæ contra rebellem Comitem opportunitates corrupisset, cum ipse nihil aliud dum in Anglia esset, quam ipsum unum Comitem persequendum suaderet, idemque literis subinde prolixè promitteret. Expostulavit cur damnosas illas in *Momoniam* & *Offaliam* contra suam ipsius sanam sententiam suscepisset, de quibus ipsam ne innuendo quidem certiore fecerat, priusquam essent susceptæ, quas alioquin prohibuisset. Si jam afflictus & accisus erat exercitus, cur hostem non fuerit persequutus, dum integer, valens, & completus? si verum tempus non idoneum erat ad bellum in *Ultonia* gerendum, cur æstivum, cur Autumnale neglectum? An nullum anni tempus illi bello opportunum? Se jam prævidere regnum Angliæ supra modum sumptibus exhaustiendum, & infamiæ quandam notam apud externos ex adverso belli successu subeundam, imo & qui hujus temporis historiam sunt scripturi, posteris

prodituros ipsam ad Hiberniæ regnum conservandum nihil non fecisse, & illum ad idem amittendum nihil omisisse, si jam tandem non aliam belli gerendi iniret rationem. Asperius itaque & ipsum & regni Consiliarios admonet, ut consideratius bono Reipublicæ consulerent, nec male sanis consiliis jam inde agantur transversî; simulque perscribant, in quem statum rem Hibernicam perduxerint, sollicitique prospiciant, ne quid ulterius detrimenti capiat, &c.

His literis irritatus imo exulceratus Prorex omnium opinione citius in Angliam advolat, & Reginæ bene mane ne opinanti quidem in penetrati sacratiori in genua provolutus, se sistit, à qua brevi colloquio (nec ea qua solet fronte) exceptus, jussus est in suum se cubiculum ut subduceret, & ibidem se contineret. Regina enim illi erat infensior tum quod contra ac ipsa jusserat, Hiberniam nulla impetrata venia reliquerat, & ejusmodi inducias, quæ singulis quatuordecim diebus violabiles, pactus erat; cum penes illum esset pro autoritate rem cum Rebelle transgisse, & proditiōnis gratiam fecisse. Quid de illo in Anglia postea actum & quomodo clarioribus indiciis diluxerit illum alia, & altiora, quam bellum in rebelles animo agitasse, dum privatas Reip. inimicitias donare nesciret, & vulgi amoris semper brevi, nunquam fausto plus nimio consideret, illis qui historiam horum temporum moliuntur, prodenda relinquo; mihi enim nec meminisse lubet.

Induciæ illæ vix semel atque iterum exierant cum Comes *Tir-Oen* hostili animo copiis collectis iterum se ad bellum parat. Ad eum mittitur à regni Consiliariis *Guilielmus Warren* ex equestri ordine fuscitaturus cur factas inducias violaret, cui ille tumidior respondit se inducias minime violasse, cum jam quatuordecim ante dies se bellum renovaturum præmonuisset. Renovandi autem belli causam subesse justam, nimirum se intellexisse Proregem in quo ille omnia vitæ & salutis præsidia collocarat, in Anglia custodia detineri, nec sibi jam inde quicquam futurum cum regni Consiliariis qui dolo malo secum jam prius egerant. Inducias autem si maxime vellet, minime revocare posse, quod *O Donellum* in *Conachtiam*, & alios ex fœderatis in alias partes destinasset.

Interea passim apud rebelles rumores non sine capite, sed Comite *Tir-Oen* certe authore calebant, Angliam brevi novis motibus exagitandam. Augescebantque indies & numeris & animis pravi, qui enim Hibernicæ erat originis jam antiquam spirabant libertatem & nobilitatem; probis autem ex Anglica stirpe animus erat fractior, cum tantas Principis expensas

Die 28
Septemb.
1599.